

[Gade]

centralbank. Skellet er jo, at i det ene tilfælde har man taget skridtet og lavet EF's Forenede Stater, og i det andet arbejder man pragmatisk sammen efter bestemte politiske prioriteringer.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Al denne snak om Europas Forenede Stater generer ikke os. Det er da dejligt, at vi for en gangs skyld åbent kan komme til at diskutere det, det drejer sig om. Men grunden til, at jeg kommer herop, er hr. Svend Auken citerer fra Christen Sørensen's bog. Jeg synes, hr. Svend Auken skulle have læst videre, for faktisk er hele tesen og argumentationen i bogen, at man ikke kommer uden om et meget, meget tæt samarbejde og også noget, der ligner De Europæiske Forenede Stater som følge af den monetære union. Det er argumentet, det er konklusionen, og det er hele tesen. At der så i et enkelt afsnit er nogle historiske sider, der siger noget andet, ændrer altså ikke noget ved, at Christen Sørensen's budskab til os faktisk er det modsatte af det, hr. Svend Auken sagde.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg brugte kun historien til at tilbagevise den forkerte påstand om, at der var en logisk nødvendighed fra en møntunion til en politisk union eller en forbundsstatskonstruktion. Vi havde møntunionen mellem de skandinaviske lande fra 1870'erne til 1914, uden at det udløste en forbundsstat.

Jeg har selv haft lejlighed til både at læse Christen Sørensen's bog og at anmelde den og dér gjort det ene kritiske synspunkt gældende, at i stedet for kun at diskutere babelstårnet var det måske interessant også at forholde sig til det, som er en nok så realistisk udgang på forhandlingerne om et økonomisk og monetært samarbejde i Europa, og i den forbindelse gøre danske synspunkter gældende. Jeg synes på en måde også, at økonomiministerens indlæg i dag tydede på, at det er det, der er det interessante, herunder ikke mindst det forslag, der i øjeblikket ligger fra Hollands side, og som på mange måder er acceptabelt, fordi det er et udtryk for meget større pragmatisme end Delors-rapporten i sin tid.

Jeg er i øvrigt ikke sikker på, at Delors selv er særlig begejstret for, at den rapport bliver kaldt Delorsrapporten – han er personlig ret kritisk over for den – og selv om den hollandske rapport er mere pragmatisk, så har vi stadig væk den kritiske indvending mod den, at den underbetoner arbejdsløshedsproblemet. Og det skulle også være min kritiske bemærkning til regeringen: Jeg synes egentlig, det er utroligt, at vi kan have både en besvarelse fra statsministeren, en besvarelse fra udenrigsministeren og en besvarelse fra økonomiministeren, uden at Europas vigtigste økonomiske problem, 16 millioner mennesker uden arbejde, nævnes med et ord.

Grove (KF):

Jeg vil da gerne starte med at sige tak for tre gode, fyldige besvarelser af denne forespørgsel. Jeg synes, vi kom vidt omkring i svarene, og der er jo heller ingen tvivl om, at den situation, vi står i med hele EF's problematik, hvordan vi videreudvikler EF, har stor betydning ikke bare for os her i Danmark, men det har også vist sig, at EF har stor betydning for hele udviklingen i Europa. Der er jo ingen tvivl om, at udviklingen i Østeuropa også kan ses som et resultat af det tætte samarbejde, vi har haft de sidste 4-5 år i EF.

Jeg mener også, at for et land af Danmarks størrelse har det stor betydning, at vi er med i dette fællesskab, når vi forhandler uden for Europa. I GATT-forhandlingerne og alle andre steder høres Danmarks stemme betydeligt stærkere, når vi er med i fællesskabet og har belæg i beslutningsprocessen i et fællesskab. Derfor er det jo også naturligt, at vi nu vil videreudbygge dette samarbejde, og fra konservativ side er vi meget tilfreds med, at et bredt flertal her i Folketinget vil være med i det arbejde, der nu forestår.

Man har tit talt om, at EF stod over for et valg mellem at udvikle sig i dybden, og det vil sige fortsætte integrationsprocessen, eller i bredden, åbne op for flere medlemmer. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og. Det er nødvendigt, at vi udvikler EF i dybden for at skaffe det bæredygtige fundament, således at EF bliver økonomisk og politisk stærkt nok til at gå i bredden, og det vil sige at optage nye lande i Fællesskabet. Et økonomisk og politisk stærkt EF er en afgørende forudsætning for, at